

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଆର୍ଥିକ ନିଗମ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନ୍ଦୀମ

ମେସର୍ସ ହୋଟେଲ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର

ଏପ୍ରିଲ 18, 1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି.ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ହସ୍ତ]

ରାଜ୍ୟ ଆର୍ଥିକ ନିଗମ ଅଧିନିୟମ, 1951:

ଧାରା 29, 30—ହୋଟେଲ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ରଣ ନେଉଥିବା ପକ୍ଷ—ପରିଶୋଧ କରିବାରେ ଖୁଲାପ—
ପୁନର୍ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ—ପକ୍ଷ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦାଖଲ ନକରିବା ଏବଂ ସ୍ଥିତିଦେଶ ଏବଂ ସ୍ଥିତିବସ୍ତା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହେବା—
ନିର୍ଣ୍ଣୟ, ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଅର୍ଥ ସମସ୍ତ ଅଭାବୀ ଉଦ୍ୟୋଗୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୁନଃଚକ୍ରଣ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ—କାଳକ୍ଷେପ
କୌଶଳ ସାର୍ବଜନୀନ ନୀତିକୁ ପରାସ୍ତ କରେ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅପବ୍ୟବହାରର ଏକ ଉପକରଣ ହୋଇଯାଏ—
ନ୍ୟାୟାଳୟ କେବଳ ସଚ୍ଚୋଟ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ମକଦ୍ଦମାକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବ—ରଣ ପରିଶୋଧରେ ଅନାନିଆ
ଖୁଲାପକାରୀକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅନୁକମ୍ପା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯିବ ନାହିଁ—ନିଗମ କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ
ଆଦେଶ ନିର୍ବିଶେଷରେ ଧାରା 29 ଅନୁଯାୟୀ ଖୁଲାପକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ।

ଦେଖାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 7740/1996 ।

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଓ.ଜେ.ସି. ସଂଖ୍ୟା 500/1990 ରେ ତା 5.3.90 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ନିମିତ୍ତ ଜୈନ ହଂସାରିଆ ଆଣ୍ଡ କୋ. ପାଇଁ ଶମ୍ଭୁ ପ୍ରସାଦ ସିଂହ, ସୁନୀଲ କେ. ଜୈନ,
ଜେ.କେ. ଭାଟିଆ ।

ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପାଇଁ ଜନରଞ୍ଜନ ଦାସ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶୁଣିଲୁ ।

ଏହି ଆବେଦନ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଖଣ୍ଡପୀଠର ଓଜେସି ସଂଖ୍ୟା 500/90
ମାର୍ଚ୍ଚ 5, 1990 ର ଆଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି । ସ୍ୱାକାର୍ଯ୍ୟ ଯେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ହୋଟେଲ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଟ. 14.68 ଲକ୍ଷ
ମୂଲ୍ୟର ଧନରାଶିର ରଣ ନେଇଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଜୁଲାଇ 10, 1984 ରୁ ଜାନୁଆରୀ 10, 1993 ମଧ୍ୟରେ 18ଟି ବାର୍ଷିକ
କିସ୍ତିରେ ପରିଶୋଧ କରିବାର ଥିଲା । ପ୍ରତିବାଦୀ ବୁଦ୍ଧିନୀମା ଅନୁଯାୟୀ ରଣ ପରିଶୋଧ କରିବାରେ ଖୁଲାପ କରିଥିଲେ ।

ଅନୁରୋଧ ରକ୍ଷା କରି, ନଭେମ୍ବର 1989ରେ ଏକ ପୁନର୍ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାନୁଆରୀ 1993 ରୁ ଜାନୁଆରୀ 1997 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 9ଟି ଅର୍ଦ୍ଧବାର୍ଷିକ କିଛିରେ ବକେୟା ରାଶି ସୁଧ ସହିତ ଟ. 10.64 ଲକ୍ଷ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅନୁସୂଚୀ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାର ଥିଲା:

ମାର୍ଚ୍ଚ 1989	ଟ. 1.30 ଲକ୍ଷ
ମାର୍ଚ୍ଚ 1990	ଟ. 2.00 ଲକ୍ଷ
ମାର୍ଚ୍ଚ 1991	ଟ. 2.84 ଲକ୍ଷ
ମାର୍ଚ୍ଚ 1992	ଟ. 3.00 ଲକ୍ଷ
ମାର୍ଚ୍ଚ 1993	ଟ. 1.50 ଲକ୍ଷ

ଏହାବ୍ୟତୀତ, ଅର୍ଦ୍ଧବାର୍ଷିକ ସୁଧ ସହିତ ବର୍ତ୍ତମାନର ସୁଧ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାର ଥିଲା । ଯେହେତୁ ପ୍ରତିବାଦୀ - ହୋଟେଲ ସର୍ଭାଇଭାଲ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରିନଥିଲା, ତେଣୁ ଏହାକୁ ଫେବୃଆରୀ 1, 1990 ରେ ରାଜ୍ୟ ଆର୍ଥିକ ନିଗମ ଅଧିନିୟମ, 1951ର ଧାରା 30 ଅନୁଯାୟୀ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ସୂଚନାକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରି ପ୍ରତିବାଦୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପରୋକ୍ତ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ସୁଧ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଶି ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଉକ୍ତ ପରିମାଣକୁ ମୂଳଧନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିବା ପାଇଁ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ରାଶିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରି ସୁଧ ସହିତ ପରିଶୋଧ ପାଇଁ ପୁନର୍ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗଣନା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିବାଦୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ପାଳନ କରିନଥିବା ପରି ମନେହୁଏ । ତଦନୁସାରେ, ଧାରା 29 ଅନୁଯାୟୀ ସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତିବାଦୀ ଏହାକୁ ପାଳନ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 1677/90 ଦ୍ଵାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ହୋଇଥିଲେ, ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା 9 ଏପ୍ରିଲ, 1991ରେ ପରିସମାପ୍ତି ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ବିବାଦୀୟ ରାୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତାବ ଉପରେ ପୁନର୍ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ସେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ 13 ଏପ୍ରିଲ, 1991ରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀ ପୁଣି ଥରେ ଏପ୍ରିଲ 13, 1991 ରେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହୋଇନଥିଲେ । ତେଣୁ, ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକାରୀ ଧାରା 29 ଅନୁଯାୟୀ ନିଜର ବୈଧାନିକ କ୍ଷମତାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଵାଧୀନ ଥିଲେ, ଯାହା ଏପ୍ରିଲ 13, 1991 ର ମିସ୍ କେସ୍ ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ସାତ ଦିନର ସମୟ ଅନୁରୋଧ କରି ସେ ଶେଷ ତାରିଖରେ ଏକ ଚିଠି ପଠାଇଥିଲେ । ଏହା ପରେ ମଧ୍ୟ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 29 ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟ ରାଶି ପୁନର୍ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ ପ୍ରତିବାଦୀ କୌଣସି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦାଖଲ କରିନଥିଲେ ।

ତେଣୁ, ନିଗମ ପୁନର୍ବାର ମଇ 8, 1991 ରେ ଏକ ଚିଠି ଜାରି କରି ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ, ଯେହେତୁ ସେହି ପ୍ରତିବାଦୀ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ପୁନର୍ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦାଖଲ କରିନଥିଲେ, ଆବେଦନକାରୀ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସ୍ଵାଧୀନ ଥିଲେ । ସେହି ଆଦେଶକୁ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରଶ୍ନ କରି, ପ୍ରତିବାଦୀ ଓଜେସି ସଂଖ୍ୟା 2747/1991 ଦାଖଲ କରି ରାଶିକୁ ପୁନର୍ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ ଅତିରିକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମାଗିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କ୍ଳନ୍ 5,

1991 ତାରିଖର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିବାଦୀ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ବଳପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ ନକରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଜାନୁଆରୀ 25, 1994 ରେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଧାରଣାରେ ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା:

"ନିଗମର ବର୍ତ୍ତମାନର ବକେୟା ପ୍ରାୟ 32,24,753.00 ଟଙ୍କା । ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ନିରନ୍ତର ଖୁଲାପକାରୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଗମ କେବଳ ରଣ ଆଦାୟ ପାଇଁ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଉପଲବ୍ଧ ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରହଣ କରୁଛି । ତଥ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଆମେ ଏହାକୁ ଆମର ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁନାହିଁ । ତେଣୁ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।"

ଏହା ପରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ 1994 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ ମାସ 17 ତାରିଖରେ ସୂଚନା ଜାରି କରି ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ 1994 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସ 31 ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରାପ୍ୟ ବାବଦକୁ 35,32,058.43 ଟଙ୍କା 28 ଫେବୃଆରୀ 1994 ସୁଦ୍ଧା ସମସ୍ତ ରାଶି ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ । ଦେୟ ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ପୁନର୍ବାର ଦେଖାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ କଟକର ଦେଖାନୀ ବିଚାରପତି ବରିଷ୍ଠ ବିଭାଗଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସ୍ୱର ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 88/94 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ 28.2.1994 ରେ ମିସ୍ କେସ୍ ସଂଖ୍ୟା 115/94 ରେ ଛିଡାବନ୍ଧା ଆଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ଏହିପରି, ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀ କେବଳ ବକେୟା ପରିଶୋଧରେ ବିଳମ୍ବ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅନୁକମ୍ପା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅପବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ରଣ ପରିଶୋଧ କରିବାରେ ଏଭଳି ଅମାନିଆ ଖୁଲାପକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅନୁକମ୍ପା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯିବ ନାହିଁ । ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଅର୍ଥ ସମସ୍ତ ଅଭାବୀ ଉଦ୍ୟୋଗୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୁନଃତକ୍ରମ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । କାଳକ୍ଷେପ କୌଶଳ ସାର୍ବଜନୀନ ନୀତିକୁ ପରାସ୍ତ କରିଥାଏ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅପବ୍ୟବହାରର ଏକ ଉପକରଣରେ ପରିଣତ ହୋଇଥାଏ । ନ୍ୟାୟାଳୟ କେବଳ ସଜ୍ଜୋଟ ଏବଂ ନିଷ୍ଠାବାନ ମକଦ୍ଦମାକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବେ ।

ତଦନୁସାରେ 10,000 ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ଅନୁକରଣୀୟ ବ୍ୟୟ ସହିତ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ, ଆବଶ୍ୟକତା ଆଧାରରେ ଅଧିନିୟମ 29 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିବାଦୀ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନିଗମ ସ୍ୱାଧୀନ ଅଟେ ।

ଜି.ଏନ.

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମୋଦନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

“ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ନିଷ୍ଠାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଅନୁବାଦକ : ଶ୍ରୀ ଗୁଣନିଧି ମହାନ୍ତ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ